

støttede de Opfattelser, som jeg her har gjort mig til Talsmand for, og stillede sine Voldgiftsplaner i Bero. Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem Hr. P. Munch er enig med mig i den ene af mine Betragtninger, den om Arbejdernes Interesse i Virksomhedernes Trivsel. Det er ogsaa muligt, at han ikke er saa fjern fra mig med Hensyn til den anden Opfattelse, som i hvert Fald bunder i gammel liberal Tro, og hvis det er Tilfældet, saa kan vi jo i hvert Fald, selv om vi i noget er uenige, dog mødes i andet og derigennem dog maaske faa Lykke til — hvad jeg ved, det ærede Medlem Hr. P. Munch ønsker, og hvad ogsaa jeg ønsker — at gøre en Indsats i Arbejdet for at naa bort fra de Tilstande, som alle Parter, Arbejdsgivere og Arbejdere, Samfundet i det hele, sukker under.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Jacobsen: Da jeg i alt væsentligt kan slutte mig til den højtærede Ministers Omtale af de forskellige Indlæg, der er fremkommet under Behandlingen af dette Lovforslag, skal jeg ikke paa dette sene Tidspunkt trætte det høje Ting med en videre Omtale deraf. Jeg vil dog gerne, inden denne Forhandling løber ud, udtale min Glæde over, at der, trods Uenighederne, har været at spore indenfor de forskellige Lejre en vis Beredvillighed til Forhandling om Sagen, og jeg vil ikke mindst udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Indenrigsminister — saa vidt jeg forstod Ministerens Udtalelser — næsten paa alle de Punkter i Lovforslaget, hvorom der er Uenighed, udtalte sin Beredvillighed til at gaa ind i et Arbejde for at finde en saadan Affattelse, at de forskellige Opfattelser kunde tilfredsstilles derved. Jeg udtaler en Glæde deraf, fordi jeg — som jeg udtalte i mit første Indlæg — er af den Opfattelse, at den Lovgivning, vi her er i Færd med at fremme, bør fremmes under den størst mulige Tilslutning fra alle Partier her i Salen.

Jeg vilde dog gerne i Anledning af de Tanker, der er kommet frem om Voldgift, henstille til det ærede Medlem Hr. P. Munch ikke at interessere sig alt for meget for at faa Voldgiftstanken indarbejdet i det foreliggende Lovforslag, thi jeg tror vanskeligt, det vil kunne naas, og min Betænkelighed i saa Henseende begrundes sig ikke mindst derpaa, at der i

hvert Fald for nærværende Tid synes at være en ret stor Uvillie hos de Parter, som skulde ind under Voldgiften, for at antage den, nemlig hos Socialdemokratiet og hos det konservative Folkeparti, dette sidste nærmest som repræsenterende visse Arbejdsgiverinteresser. Jeg vil endvidere sige til det ærede Medlem Hr. P. Munch, at jeg kan ikke ganske give ham Ret i hans Udtalelse om, at der kun er en lille Gradsforskel mellem hans Opfattelse og Socialdemokratiets Opfattelse af Tanken om den tvungne Voldgift. Der er i Virkeligheden en mægtig stor Forskel, jeg kunde næsten fristes til at sige en Afgrund mellem de to Opfattelser, mellem den Opfattelse, der gaar ud paa at tage Voldgift i de enkelte Tilfælde, hvor Samfundet blev stillet overfor en saadan Konfliktsituation, at man i Nødværge næsten maa gaa til dette Middel, og saa det at have en fast Institution, aldeles faste Rammer for Voldgiftstanken. Der er efter min Mening en meget stor Forskel mellem disse to Maader at indrette den tvungne Voldgift paa, og saa længe Opfattelserne er saa forskellige, tror jeg ikke, der er nogen Mulighed for at tage denne Sag med her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. P. Munch indrømmede, at det Forslag, som de radikale Medlemmer af Kommissionen stillede, ikke var et Forslag om tvungen Voldgift. Det er rart nok, at man faar det fastslaet. Det er et Forsøg paa at have et Apparat i Beredskab, som man til sin Tid, om man finder Anledning dertil, kan bede Rigsdagen give Lovkraft, men, som sagt, et saadant Skridt er ganske uforment nu; det kan man altid gøre, hvad enten man har denne Adgang her eller ikke.

Det ærede Medlem mente ikke, jeg havde Ret i, at der er en Væsenforskel paa Forholdet mellem to frie Nationer og Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Jeg vil hævde, at der er en Væsenforskel, naar der er Tale om Voldgift i Stridigheder. Der er ikke økonomisk Lighed eller Frihed i Arbejdernes Forhold overfor Arbejdsgiverne. Arbejderne maa mange Gange tage endog væsentlige Lønnedsættelser, som ikke berettiges af Forholdene, men som de maa tage, fordi de staar i en svag Stilling, maaske paa Grund af stor Arbejdsløshed